Ч. 114 (13.062). Львів, четвер 26. травня 1932. Opłata pocztowa zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 14·00 „
Піврічно 28·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

ФРОНТОМ НА ЗАХІД.

Справа данцігського коридору на новій площині спору. — Враження у Варшаві з побіди гітлерівців. — Обєднання протинімецького фронту. — Зріст впливів ендеції. — „Неактуальні" українські справи.

Варшава, 23. травня 1932.

Поруч із турботами за касові впливи найбільшою журбою Польщі є нині розвиток польсько-німецького спору, або — точніше кажучи — німецька кампанія проти т. зв. данцігського коридору. Коли хтонебудь раньше висував у світовій пресі якінебудь сумніви щодо правильности пісаверсайського стану на Поморю, або коли державні діячі Німеччини відмовлялися від т. зв. „східнього Льокарна", себто признання цього істнуючого стану, то з польської сторони розлягалась завжди та сама відповідь: що для Польщі взагалі не істнує проблема данцігського коридору, а тимбільше проблема західних державних кордонів, тому що ця справа „остаточно і незмінно" вирішена міжнародніми договорами і що кожна спроба змінити той стан зустрінеться з найенергічнішим спротивом Польщі. На цьому самому становищі стоїть Польща і нині, але ця справа перейшла з площини теоретичних міркувань і дипльоматичних натяків у зовсім іншу — багато поважнішу і небезпечнішу площину.

Ми є сьогодні свідками, як з одного боку частина великої світової преси (крім німецьких ще деякі поважні часописи англійські, італійські та американські), алярмує світ якимись приготованнями Польщі зайняти Данціг, з другого боку польська, французька і франкофільська преса розписується про німецькі замахи на Данціг і польську частину Поморя. Можна би не трактувати справи поважно, колиб з одного боку у Прусах не здобув більшости Гітлер, а з другого боку колиб у Польщі істнуючі відносини й істнуюча атмосфера не творили податливого ґрунту для найможивливіших поголосок. Зріст гітлерівських впливів у Німеччині виказаний цифрами останніх німецьких виборів, був для польських урядових чинників і всього польського політичного світу страшною несподіванкою. Коли би протипольські кличі гітлерівців були лише виборчим демагогічним гаслом для внутрішнього ужитку — то це керманичів польської закордонної політики не хвилювалоб. Алеж оце приходить у Прусах до влади табор, який має на чоловому місці своєї **політичної програми** ревізію східних кордонів Німеччини. І це не є вже теоретична чи делікатно-еволюційна програма Штреземана, лише справді боєвий клич міліонів організованих і здисциплінованих одиниць, які суцільною лавою заселюють всю широку прикордонну смугу здовж західних границь Польщі! А до того фатальна господарська ситуація Східних Прус і справді щораз гірше положення Вільного Міста Данцігу через розбудову Гдині — дає німецьким націоналістам арґументи не лише престіжового характеру та утруднює дипльоматичну контракцію польського уряду...

До цієї журби долучилися французькі несподіванки: непередбачені труднощі на фінансовому париському ринку, спротив французького парляменту давати комунебудь якінебудь позички без виразної згоди законодатних палат, зріст невдоволення із системи военно-політичних союзів, які накладають на Францію м. ін. також фінансові тягарі, острах французької публичної опінії, щоби німецько-польський конфлікт не втягнув Францію у нову военну завірюху, врешті надсподівано велика побіда лівого французького табору, який ніколи не скривав свого невдоволення з пануючої у Польщі системи влади, та перший висунув отверто застереження проти військово-політичного союзу з Польщею. Очевидно, що Еріо, який промовляє на виборчому вічу, та Еріо на кріслі французького премієра і міністра закордонних справ — це справді інші появи, і тому польські урядові чинники мабуть не беруть собі надто глибоко до серця протипольських ноток у виборчій кампанії французької лівиці. Небезпека втрати французького союзника при нинішній европейській констеляції не грозить Польщі бодай безпосередньо. Однак сама дискусія над можливістю ревізії французько-польських відносин не належить до приємностей і з природи річи мусить польських політиків хвилювати. До всього того долучається атмосфера непевности в цілому світі, щораз більша небезпека вибуху російсько-японської війни з усіми її непередбаченими наслідками, аж до можливости нової світової военної хуртовини, несподівані труднощі у справі польсько-совітського пакту неаґресії через спротив Румунії, ну і внутрішні фінансові та політичні клопоти, які дійшли до небувалої досі натуги...

У цій ситуації уся польська преса від соціялістичних органів аж до санаційних і ендецьких включно присвячує найбільше уваги і шпальт — Німеччині і німецьким зазіханням на Данціґ і Поморя. Така пресова кампанія змінила і досі вже достаточно сильні протинімецькі настрої польського громадянства та усунула на бік всі інші закордонно-політичні проблеми. Сьогодні фронтом на захід стоїть справді вся польська прилюдна опінія! Цей фактичний стан міг би облекшити ситуацію уряду та скріпити його дипльоматичну протинімецьку діяльність, колиб не безперечний факт, що одночасно автоматично зростає в краю авторитет польської **ендеції**, яка від ряду літ воювала і воює з т. зв. табором травневої революції за його здогадне германофільство і русофобство. Стара основна теза польських ендеків: мир з Росією та боротьба за західні провінції Польщі і Поморя — ця основна теза сьогодні буцім то тріюмфує. П. Козіцький, який від років товче ці справи на сторінках „Газети Варшавскої", атакуючи міністерство закордонних справ за його „мягкість" супроти Німеччини і невміння паралїжувати німецьку дипльоматичну акцію, сьогодні виступає у ролі ментора, який дорікає урядові, чому — мовляв — не хотів слухати старих доброзичливих ендецьких порад і вказівок...

Нема сумніву, що той зріст ендецьких впливів на тлі польсько-німецьких відносин збільшив в рядах санації число прихильників санаційно-ендецького також внутрішньо-політичного фронту. Нема теж сумніву, що ці останні події на закордонно-політичному ґрунті відбиваються некорисно на всіх інших проблемах, та зокрема на національній проблемі у Польщі. Дехто з наших громадян думає, що закордонні труднощі Польщі сприяють покращанню ситуації українців. Такий погляд теоретично льогічний, на практиці невірний. Передусім серед таких, як нині, відносин польський уряд і всі взагалі польські чинники не мають найменшого бажання ні часу цікавитися українською проблемою та мають ще менше зрозуміння для українських справ, які відходять кудись ген далеко у тінь. Замість думати про необхідні реформи, відповідальні чинники воліють іти в такій непевній ситуації по лінії найлекшого спротиву себто зберігаючи статус кво. Зрештою, не може ендецька концепція побіджувати на заході і не побіджувати на сході Польщі! Щоби залишити собі свобідну руку на антинімецькому фронті, польський уряд не вважає за доцільне змінювати свою внутрішню національну політику, лише дбати за збереження спокою дальше політикою т. зв. сильної руки. Очевидно, що одного і другого на дальшу мету годі втримати, але й у цьому сук, що рахунку на далеку мету трудно добачити у польській і закордонній і внутрішній політиці... **(ix).**

УНДО про відносини на Волині.

Резолюції Центрального Комітету УНДО в справі північно-західних земель.

Виконуючи постанову Народнього Зїзду, Центральний Комітет присвятив своє засідання дня 21. травня 1932 р. обговоренню положення українського населення на північно-західних землях.

Познайомившись з тим положенням Центральний Комітет УНДО стверджує:

1) Публичне життя українського народу на Волині і Поліссі підлягає всупереч Конституції ще й досі законодавству военного часу (з 1919 р.) у формі декретів Генерального Комісаря Східніх Земель, що нормують між іншим основні права громадян щодо зборів і основування культурно-освітніх товариств. Ці декрети цілком узалежнюють право зборів від волі адміністраційної влади, а основування культ.-освітніх товариств узалежнюють від зареєстровання статутів воєводою, але не визначують часу, в якому реєстрація має бути доконана.

Навіть серед таких умовин український нарід на Північно-Західніх Землях покрив свою землю сіткою культурно-освітніх організацій, як „Просвіта" зі сотками філій і читалень по селах та понад півтисячною сіткою кооператив.

2) Після деяких вагань у практиці від кількох літ приступлено до ліквідації культурно-освітнього, а вслід за тим і господарсько-кооперативного життя українського народу на тих землях. Розвязано „Просвіти" зі сотками сільських філій, читалень, що по зліквідуванні українського шкільництва одинокі сіяли українську культуру серед широких мас. Хоч українська кооперація на північно-українських землях спирається на ясно означене загально-польське кооперативне і промислове законодавство, в якому не залишено місця самоволі влади, поведено ліквідацію української кооперації на тих землях. Зпочатку просто опечатувано кооперативні підприємства без подання правних підстав, а пізніше признавано, що нібито всі українські кооперативні підприємства істнують без промислового управнення, хоч їх зголошено до влади згідно з законом, на підставі якого істнують у цілій Польщі всі подібні підприємства.

3) Користаючи з комісарсько-военного законодавства припинено публичне життя українського народу у формі публичних, а навіть довірочних зборів. Часто не допускається навіть загальних зборів кооперативних організацій, хоч закон наказує такі збори. Неправильно підтягнено під приписи про збори також короткоречинцеві освітньо-кооперативні курси і вже від ряду літ їх не допускається.

Поруч з практикою, що ліквідує всі прояви українського національного життя на Волині, бачимо там плянову акцію в напрямі всестороннього відсепаровування Галичини від Волині та розривання всіх культурно й господарсько-організаційних звязків між цими обома українськими землями. Для названих цілей використовують там навіть церкву.

Тому Центральний Комітет УНДО:

1) Глибоко вірить, що тяжкі удари, які завдається нашому народові на північно-західніх землях не потягнуть за собою його зломання та не відхилять від спільних ідеалів, що одушевлюють цілий український нарід.

2) Має повну певність, що український нарід на північно-західніх землях під спільним з Галичиною незалежним національним проводом не ослабить боротьби за свої людські і громадянські права на життя, добробут, розвиток і світлу майбутність.

3) Висловлює переконання, що звязані спільною долею в межах Польщі й загартовані довголітніми змаганнями українці Галичини і північно-західніх земель не дадуть послуху підшептам і сторонним, ворожим підшептам і ідуть далі спільним шляхом до свого кращого майбутнього.

Проф. Кирило Студинський не хотів громадського суду!

Сенсаційна заява адв. д-ра Ст. Шухевича.

У вчорашньому „Новому Часі“ адвокат д-р Ст. Шухевич оголосив статтю п. н. *„Пощо того?“*, звертаючи увагу, що краще було проф. К. Студинському, враженому Отвертим Листом дир. П. Постолюка, звернутися до українського громадського суду, ніж до державного польського. У звязку з цим д-р Ст. Шухевич заявляє ось що:

„Надуживаючи довіря, яке має до мене дир. Петро Постолюк, поза його плечима, може навіть проти його інтересів, хотячи охоронити наше громадянство від скандалу, якого у нас ще не бувало, виступив я з ініціятивою з тою певністю, що дир. Постолюк пізніше мій крок може прийме до відома і його одобрить. Я попросив одного старшого громадянина, аби він з власної ініціятиви затаюючи мою особу як дійсного спричинника, навязав розмову з д-ром Студинським для передачі справи громадянському судові, який опісля публично проголосив би свій майбутній присуд. Цей громадянин дібрав собі ще другого поважного і поважаного громадянина і почали інтервенювати. Підношу з великим притиском, що ані вони, ані я нікому не зрадили про інтервенцію ні одного словечка.

Та яке було моє здивування, коли вже в найближчих днях звернено мою увагу на те, що в кругах приятелів д-ра Студинського поширено сплетню, буцім то дир. Постолюк так перелякався акту обвинувачення, внесеного д-ром Студинським, що аж післав двох дуже поважних відпоручників до того останнього з просьбою, аби він акт обвинувачення зі суду відкликав. В цей спосіб викручено мої добрі наміри і так облудно представлено мій крок, який я зробив не в інтересі сторін, але з інших мотивів. Коли до мене дійшла вістка про ті сплетні, я моментально відступив від дальших кроків і справа пішла відомим шляхом. Подаю це з розмислом, аби ніхто не важився підносити якогось закиду проти обвинувачених і їх оборони за те, що опісля сталося.

Проф. д-р Студинський вважав за відповідне публично процесуватися і допроцесувався до того, що йому, бувш. голові Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, дійсному членові Всеукраїнської Академії Наук у Київі, сказав суд у мотивах свого присуду, що до його зізнань, зложених під присягою, не привязує ніякого значіння...“

За океаном.

Український День у Вашинґтоні.

Ще недавня фантазія стала дійсністю. Американська Україна святкувала дійсний український Великдень у Вашинґтоні, в столиці Злучених Держав.

В суботу в 2. год. пополудні привитав вашинґтонський ювилейний український комітет (гр. І. Шлопак предсідник, п-на Н. Корбан секретарка) хлібом-сіллю проф. Олександра Кошиця й артиста Василя Авраменка при висіданні з поїзду на Юніон стації. Ту стрічу схопили газетні фотоґрафи і помістили у своїх часописах з новинками.

В неділю рано, коло 6. години, приїхав перший поїзд з танцюристами з Ню-Йорку й інших міст. Серед громовиці і зливного дощу приїхали омнібусом з Ню-Йорку співаки з Українського Хору. Злива тревала 3 години, але в 12. год. вже перестала. В годині 12.30 приїхав окремий прогульковий поїзд з Ню-Йорку і привіз гостей з околиці Ню-Йорку та Філядельфії, між іншими і священика, о. Епіфанія Теодоровича з Честер Па., котрий відправив зараз читану Службу Божу в католицькій церкві св. Матея при вул. М і Ровд Айленд евеню. Громада з Честер приїхала окремим омнібусом.

З огляду на ранішню зливу мала відпасти маніфестація перед памятником Юрія Вашинґтона і тому відмовили бесідника, конґресмена Мек Кормика з Мессечусетс. Всежтаки артист Авраменко випровадив танцюристів у год. 3. попол. на означений майдан біля обеліска; зняв рухомі образки і відіграв з дітьми великодню ґаґілку. Пополудні українські делеґації звідували місто.

Перед 8. год. почали прибувати гості. Обчисляють число присутніх на 3.000 до 3.500 осіб. Біля тисячки було студентів вищих шкіл, а яких 300 українців. Прибули амбасадори французький з членами амбасади, німецький, еспанський, литовський. Прибув сенатор Ковпленд, ґовернор з Кензас, д-р С. Гавеннер, предсідник комітету 200-ліття міста Вашинґтону і кільканацять інших визначних громадян. З українських організацій були запрошені У. Н. Союз і Провидіння.

Програма розпочалась серед великого напруження і вижидання. Бурею оплесків витали танцюристів і балетні картини В. Авраменка. Двоє малих дітей і артист В. Авраменко у „Гопаку нарубоцькім“ були предметом захоплення всієї публики.

Коло 9. год. уставили радіо, щоби схопити спів Українського Хору. В год. 9.15 розпочалася програма Хору Кошиця. Пісня перемінила слухачів в одно тіло, що духом злилося із співаками і буквально вслухувалось в кожний тон. Це був великий духовний пир, яким насолоджува-

Конґрес трансатлянтійських летунів.

В Римі розпочався 22 ц. м. конґрес трансатлянтійських летунів при участи 30 осіб, представників 11 держав. З того приводу італійська преса зазначує, що досі 200 осіб пробувало перелетіти в ріжних напрямах Атлянтійський океан, однак тільки половина із них осягнула свою мету, а інші погибли, впавши в море, або перервали лет, осідаючи на якомусь острові. Перший перелетів океан 31. травня 1919 р. американець Рід з кількома товаришами. Ліндберґ, що перелетів в 1927 р. з Ню-Йорку до Парижа, побив рекорд тільки довжиною своєї дороги. Рік 1927 записався в історії летунства не тільки найбільшими осягами, але й найчисленнішими катастрофами. Того року згинуло у филях Атлянтику 26 летунів, між ними три жінки. — Сам римський конґрес не обійшовся без катастрофи. Участь в конґресі заповіли два мадярські летуни, Олександер Бігалі і Юрій Ендреш, що перелетіли торік з Америки до Будапешту. Однак на конґрес долетіти їм не судилось. Перед самим Римом зіпсувся мотор, літак перевернувся до гори колесами і впав на землю. Оба летуни згинули на місці.

Присилайте жертви на будову нагробника Іванові Франкові, який уже будується. - Гроші слати до „Центробанку“ на конто ч. 9003.

Китайсько-японські невзгодини.

На домагання китайської національної орґанізації ґенеральний секретаріят Союзу Народів оголосив телеграму цієї орґанізації, яка закидує Японії, що висилає війська до Манджурії, й заявляє, що коли японські війська не будуть стягнені, заходить можливість і правдоподібність вибуху нової війни.

——o——

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ТРАВНЯ 1932.

Д. СКИТСЬКИЙ.

Три Франкові постаті.

(Каїн — Вишенський — Мойсей).

(У роковини смерти поета).

Іван Франко — чи не найбільший інтелектуаліст з усіх українських поетів. Надзвичайно чуткий на прояви сучасного духового життя Европи, він переміряв шляхи думки новітньої людини та пережив у власному нутрі найглибші сумніви, що точили її. Та коли Франкове покоління часто не видержувало крвави світоглядів і нераз таки виганяло поезію з життя, Франко зумів вернути поезії її права. Але замітна річ: інтелектуальні моменти мають дуже значну питому вагу в усій його поетичній творчості. Навіть герой „Зівялого листя“, найбільш ліричного Франкового твору, кінчить свою душевну драму песимістичними міркуваннями в дусі ніби — буддійської життєвої мудрости (кажу „ніби“, бо буддизм інтерпретований там не зовсім вірно).

Три Франкові поеми, що повстали за півтора десятка років, а саме „Смерть Каїна“, „Іван Вишенський“ та „Мойсей“ — три своєрідні „душевні драми“ — засновані на внутрішній боротьбі, що її головною пружиною є *сумнів*. Кожний сумнів зроджується в світі ідей, при чому звязується тісно з життєвими вартостями, порушуючи всю глибінь емоціонального життя. Як такий він є могутньою силою, що в ріжних обставинах може внести в життя глибокий траґізм. Маємо на думці не Декартівський „методичний сумнів“, що то спершу вагається признати деякі правди, аби тим краще запевнити собі їх признання на пізніше: такий сумнів не надто зворушує. Але є інший рід сумніву, того, що вгризається в душу як черв, та ломить як вихор, що озброюється найсильнішими арґументами, з демонічною силою паралізує чуття, знесилює людину в її власному нутрі, змушуючи признатись до повного безсилля. Такий сумнів промовляв до нас із величньої „Сповіди“ св. Августина, до два душі потрясає в творах Байрона.

Щось із байронізму є і в згаданих постатях Франка: найбільш, очевидно, в Каїні, найранішій із тих трьох креацій поета. У Каїні багато неґації та релігійного бунтарства, але основа їх — сумнів, що бється між почуттям ненависти до життя та невимовною тугою побачити втрачений рай. Вишенський — тип, здавалося би, протилежний Каїнові: цеж аскет, що покидає „світ“, аби в пості, молитві та контемпляції злитися з Богом як перводжерелом добра. А проте він споріднений із Каїном: обом їм спільні риси — це почуття відчуження від світу й людей, оцінки світу й життя як зла, відчуття їх гріховности, зокрема у Вишенського те, що так удатно віддає Шопенгауер терміном „заперечення життя“. Мойсей, пророк і провідник народу, людина титанічної волі, має більше життєвих рис у своїй вдачі: хоча й він далекий від того, щоб жити життям свого оточення, всеж таки він визначається хистом глибоко, ніжно й тонко відчувати дійсне життя та розуміти слабощі людини, не потураючи їм.

Всі три вони: люди сильного темпераменту, що не рахується з „первісною людською істотою“, з вимогами оточення, а прямують до своїх високих цілей.

Всі три поеми можна назвати поемами сумніву. Відноситься це й до „Мойсея“, де конфлікт між народом і непризнаним пророком це тільки завязок до власної душевної драми.

Але у Франкових поемах сумнів не є остаточною метою, а радніш тільки етапом духового життя. У всіх трьох поемах він веде до *переродження*. У Каїна на місце ненависти й неґації приходить афірмація життя: після важкого потрясення раптом, з якихсь невідомих джерел психіки, вибухає могутнє, глибоке почуття любови до людини. У Вишенського сумнів захитує віру в єдиноспасенність аскетичних ідеалів, доводить до переоцінки вартостей, до пересунення точки тяготи буття від надхмарних висот до чисто-людської сфери. У Мойсеві сумнів звязаний теж з переломом усього світогляду. Дивна й глибоко траґічна річ: у всіх трьох випадках переродження має сумний фінал. Ні Каїн ні Вишенський ні Мойсей, що виходять переможцями над сумнівами, не можуть перемогти темних сил життя. Вони гинуть, не маючи змоги здійснювати ті духові вартости, що їх здобули важкою борнею, гинуть, щоби засвідчити болючу конечність, яку накреслює людині сліпе й незломне призначення.

При всьому інтелектуалістичному забарвленні, якого надає згаданим поемам сумнів, вони не позбавлені глибокої емоціональности, доказуючи зайвий раз, що психіки розривати не можна. Власне кажучи, не стільки розумові арґументи вирішують там усі сумніви, скільки сильний, глибокий і вірний інстинкт життя. Ніщо інше, як серце заговорило в Каїні, коли він оглядав дерево життя в біблійному раї, *серце* перемогло й Вишенського, промовляючи непоборною мовою вишневого цвіту, козацьких жупанів, звуків рідної мови в листі з України. Правда, Вишенський пригадує собі в переломовій хвилині Христові слова про жертву життям за ближнього й ця пригадка — важний момент у його переродженні, — але чи ті слова значили б щось, якби не впали на серце, повне любови?

У поемі „Мойсей“ сумнів приймає, ще більш може, як у попередніх поемах, яскраво метафізичний характер, зачіпаючи найглибші проблеми буття. Періпетії сумніву змальовані там дуже тонко. Але розвязка приходить несподівано, переміна в душі Мойсея не досить умотивована, а катастрофа зовсім незрозуміла та, як така, не вражає читача тільки тому, що ми заздалегідь готові на її сприняття завдяки образам біблії, що вросли в нашу психіку. Автім, чи ця неумотивованість не свідчить саме про те, що при вирішенні сумніву діяли й тут перш за все моменти емоціонально-волеві?

Каїн, Вишенський, Мойсей — постаті надзвичайно характеристичні для Франка як поета. Те, що поет дає в них щораз то нові варіяції основного мотиву, дає повне право шукати в них вказівок для пізнання психіки й самого поета. Як поеми сумніву згадані твори — плід інтенсивної інтелектуальної культури, що знає високі підойми духа та ще глибші його упадки.

вась публика повну годину. Маленькі павзи між пісням виповнювали оваціями і френетичні оплески.

Після скінченої програми Українського Хору українець, адвокат М. Пізнак з Ню-Йорку, коротко заговорив до зібраних про українське свято і представив сенатора Ровла Копленда як почесного бесідника. Сенатор Копленд говорив біля 10 мінут. Замітні були його слова: „Українці дають народне мистецтво для народу. Народня штука, зроджена на плодовитій землі України, з її драматичною і трагічною минувшиною, стає спадщиною нової Америки українського походження".

Опісля кінцевий акт балету: танцюристи виходять з українськими й американськими прапорами — парами серед захоплення публики. І знову серед звуків української сільської орхестри під проводом Романа Сенюка йде одна балетна картина за другою, поки вкінці винесли образ Юрія Вашингтона в часі загальної „Метелиці". Образ окружили танцюристи і співаки. При піднесенім зорянім прапорі відспівали американський гимн, а при піднесенні українського прапору пішло гучне „Ще не вмерла Україна".

Понеділкова столична преса принесла довші і коротші рецензії про концерт. Обі програми хвалять нарівні в найдобірніших словах. Кажуть отверто, що недільний мистецький виступ запевнює цілковитий успіх Українському Хорові і балетові по всіх містах, де вони будуть виступати

Радянщина скуповує збіже

В урядових колах Злучених Держав говорять, що радянський уряд хоче закупити велику скількість збіжа в північній Америці. Викликало це чимале здивування, бо радянські торговельні кола заявляли недавно, що мають надвишку 10 міліонів бушлів пшениці на продаж. Виходить, що або останній радянський збір збіжа був нижчий, ніж обчисляли, або большовики роблять запаси з огляду на можливість війни.

По широкому світі.

Б. німецький міністер заграничних справ Німеччини д-р Курціюс приїхав до Москви, щоби студіювати господарське положення Радянщини.

В Гамборні в надренській провінції прийшло до боїв між безробітними і поліцією.

На зїзді комуністів, що відбувся у Швеції, група норвеських комуністів заповіла утворення нової норвеської комуністичної партії, незалежної та опозиційної.

В Англії падав 40-годинний дощ, наслідком чого виляли всі ріки.

На японськім кораблі „Бомба-Мару", що їхав до Шангаю по японські війська, експльодувала муніція, наслідком чого корабель згорів.

У Токіо помер ген. Широкава, ранений підчас відомого бомбового замаху.

24. травня виїхав із Берліна до Варшави король Геджасу емір Фейсаль.

Туреччина зголосить своє приступлення до Ліги Націй. Ісметові баші підчас його побуту в Москві обіцяли, що приступлення Туреччини до Ліги не вважатимуть актом ворожим для СРСР.

Постанови Зїзду „Рідної Школи".

В) ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ.

1) Внаслідок реформи шкільництва у Польщі заходить необхідна конечність поширити українське приватне шкільництво так, щоби в кожному місті, містечку, а навіть по більших селах повстали українські приватні школи, а в першу чергу більшеклясові народні школи як підбудова всякої дальшої загальної чи фахової освіти. Щоби це осягнути, треба безумовно поширити сітку діяльних Кружків „РШ" на всі громади, де живуть українці, та приєднати якнайбільше число членів, змагаючи до того, щоби зреалізувати клич про поголовне членство „РШ".

2) Загальний Зїзд „РШ" доручає Головній Управі „РШ", щоби почала творити по повітових містах Повітові Союзи Кружків „РШ", які за відповідними постановами статуту й правильників Головної Управи „РШ" перевели би по своїх повітах організацію Кружків „РШ" так, щоби не було ніодного місточка чи села в повіті без діяльного Кружка „РШ".

3) Загальний Зїзд „РШ" доручує Головній Управі, щоби видала новий наклад приміненних до теперішніх відносин інструкцій до ведення Кружків і Повітових Союзів Кружків „РШ".

4) Нововитворена ситуація вимагає, щоби громади, повітові ради та соймики постійно преліміновували більші квоти для „РШ" на удержання українських приватних шкіл всякого типу та дошкільних установ, а зокрема, щоби своїми засобами піддержували українські виховні заведення своїх громад чи повітів.

5) З огляду на те, що до поширення і вкорінення рідно-шкільної ідеї у найширші маси є між іншим Ювілейні Свята з нагоди 50-ліття існування Товариства, Загальний Зїзд взиває українських рідно-шкільних освітно-культурних та економічних діячів по тих повітах і громадах, у яких досі не було Ювілейних Свят „РШ", щоби безумовно їх в цьому адміністраційному році відсвяткували, призначуючи дохід з них на „РШ".

6) Взиває всі Церкви, економічні т-ва і кооперативи, щоби повписувалися в члени „РШ" до приналежних рідно-шкільних Кружків з річною членською вкладкою 10 зол. а кого на це стати — вписатися в члени добродії „РШ" зі одноразовою оплатою 50 ам. долярів.

7) Пригадує фізичним і правним членам української нації та українським підприємствам обовязок постійно складати 1% даток усіх своїх брутто доходів на річ „РШ".

8) Взиває українське громадянство складати принагідні жертви на „РШ" при кожній нагоді як: збори, сходини, забави, свята, храми, прийняття, весілля, хрестини, іменини, замість вінків на могили дорогих осіб і т. п., і

9) здержуватися від алькогольних напитків і куреня, а заощаджений гріш жертвувати на „РШ".

10) Взиває українське громадянство, щоби масовими ювілейними дарами з нагоди 50-ліття „РШ" скріпило матеріяльно основи Товариства.

11) Звертає увагу українського Громадянства на **Книгарню „РШ" у Львові, вул. Сикстуська ч. 20.** та взиває полагоджувати там свої покупки, бо дохід іде на удержання українських приватних шкіл „РШ".

12) Взиває усі рідно-шкільні установи і членів „РШ" **передплачувати ілюстрований півмісячник „Рідну Школу"** та масово його поширювати.*)

13) Взиває Головну Управу, щоби в найкоротшому часі викінчила правильник для учительства „РШ" в порозумінні з Кружками і Управами шкіл „РШ".

14) Загальний Зїзд „РШ" складає щиру подяку усім тим, що морально й матеріяльно підпомагали „РШ" і особливо всім ВП. Добродіям в краю і за кордоном.

15) Загальний Зїзд „РШ" складає щиру подяку всій українській пресі в краю і за кордоном за те, що піддержувала УПТ. „Рідну Школу" в її змаганнях.

ДЕЗИДЕРАТИ.

1) Загальний Зїзд „РШ" взиває Головну Управу „РШ" подбати про окремого педагогічного референта при Президії Головної Управи „РШ", якого метою було би: 1) зазнайомитися докладно з найновішими напрямами виховання і навчання в краю і за кордоном; 2) зорганізувати студії над здібностями української молоді і потребами українського Громадянства на місцях; 3) узгіднюючи одну працю з другою опрацювати головні напрями рідно-шкільного виховання і навчання.

Характер реферату інформативно-теоретичний при тісній співпраці з Президією і Комісіями (шкільною, організаційною і видавничою).

2) Все українське приватне фахове шкільництво повинно бути **зуніфіковане** під проводом Товариства „Рідна Школа", котра доручить своїй окремій Комісії фахового шкільництва переведення інтензивної акції основування фахових шкіл, а між ними також і сільсько господарських шкіл.

3) Головна Управа „РШ" поширить дівочу всенародню школу ім. Шевченка на цілий будинок, перетворюючи її на зразкову школу з робітнями, лябораторіями і читальняними світлицями.

Усі резолюції і дезидерати перейшли одноголосно а резолюція про український університет перейшла величезною більшістю голосів (проти неї заявилося 11 голосів)

*) Адреса „Рідної Школи" — Львів, Ринок 10; передплата 1 зол. місячно

Цілі Европейського Обєднання Українських Організацій на чужині

Цілі і завдання ОБЄДНАННЯ виложені в декларації членів-фундаторів його з 21. січня 1932 р. У відповідь на виступ з 2. березня президії Головної Еміграційної Ради, Секретаріят ОБЄДНАННЯ подає низку доповнюючих інформацій.

Головна Еміграційна Рада гуртує довкола себе частину нашого громадянства за кордоном, яке стоїть на деяких політичних позиціях і має свою політичну орієнтацію, виразно означену в постановах з червня 1929 р. Цей факт позбавляє Г. Е. Раду характеру суто-громадської установи.

Навпаки ОБЄДНАННЯ, виключивши при своїм заснуванні партійно-політичний момент, повстало на громадських засадах і в своїй діяльности кермується загально-національним інтересом.

Головна Еміграційна Рада намагається гуртувати нашу еміграцію лише і виключно з одного краю: Наддніпрянщини. Отже вона не є всеукраїнською і випадкова участь в її місцевих организаціях кількох галичан чи волиняків справи не міняє. Навпаки ОБЄДНАННЯ виходить з заложення, що плекати в нашім національнім житті територіяльні, культурні чи психольогічні ріжниці, які існують серед українського народу, не вільно. Не плекати їх треба, але усувати.

Отже Головна Еміграційна Рада не є в силі і не має найменшої охоти обєднувати ціле українське громадянство за кордоном. Тому було цілком зрозуміло, що серед численних елементів, які Г. Е. Рада поставила поза рямки ширшої ортшої організації, викликло змагання до згуртування їх незалежно від Ради.

ОБЄДНАННЯ уважає одним із своїх головних завдань служити українській справі в цілому і пильнувати загальноукраїнських інтересів. Для його виконання ОБЄДНАННЯ повинно і буде виступати в імени репрезентованого ним загалу, узгіднюючи свої виступи з думкою краєвого громадянства і заокеанської еміграції. Терен цих виступів значно ширший від обсягу діяльности Головної Еміграційної Ради, звязаної своєю політичною позицією. Обєднання не виключає можливости, що його деякі виступи можуть перехрещуватися з виступами Г. Е. Ради, але воно заявляє свою добру волю по змозі оминати всякі конфлікти, маючи на увазі добро цілої української справи.

Кооперація і „Просвіта“.

Спільна конференція делегатів Гол. Виділу „Просвіти“ і Ревіз. Союзу Українських Кооперативів у Львові.

Виконуючи постанову цьогорічних Загальних Зборів, щоби приєднати до санаційної співпраці деякі наші установи, що мають широко розведені й наладнані звязки по всім краю, Головний Виділ „Просвіти“ звернувся з проханням до Ревізійного Союзу Українських Кооператив, щоби службовики цієї установи допомогли „Просвіті“ в часі своїх службових поїздок по краю у пропаґанді за матеріяльною допомогою Товариству.

Дирекція РСУК охоче на це згодилася і в дні 7. травня ц. р. явилася делеґація Т-ва „Просвіта“ в особах: заст. голови д-ра Карла Коберського, секретаря п. Михайла Таранька і контрольора мец. Михайла Корчинського на засідання Колеґії Ревізорів РСУК, щоби обговорити плян співпраці.

Конференцію отворив дир. РСУК п. М. Капуста, а представивши зібраним пп. ревізорам делеґацію, зясував коротко ціль наради. Потім секретар „Просвіти“ п. Михайло Таранько виголосив реферат, в якому подав у загальнім начерку плян збіркової й пропаґандистичної акції, яку мали би розвести кооп. ревізори і люстратори в часі своїх поїздок по краю.

В обсяг тої акції входило би:

Стягати від кооператив усіх типів членську вкладку для „Просвіти“ у висоті 30 зол.; обовязково *вписувати* всіх членів Надзірних Рад, Управ та склепарів кожної кооперативи в члени Матірного Товариства і збирати від них членські вкладки — від інтеліґентів по 2 зол., а від селян по 1 зол. на рік; *провірювати*, чи Заг. Збори Кооператив при розділі чистого зиску ухвалюють відповідні гроші на „Просвіту“ та чи своєчасно відсилають їх на місце призначення. У випадках, коли гроші на ту ціль призначені, оставали ще в касах кооператив, мали би пп. ревізори в часі ревізій, їх особисто інкасувати та потім передавати до Головної Каси „Просвіти“.

Багато кооператив жертвує також деякі гроші для місцевих читалень „Просвіти“. Пп. ревізори мали би поручати Управам Кооператив, щоби вони за ті гроші (наскільки вони не булиб потрібні на якісь спеціяльні цілі, як напр. будова власної домівки, купівля театральних реквізитів, улаштування сцени для Амат. Гуртка) замовити відповідну скількість книжок для читальняної бібліотеки (на підставі виказки бібліотекаря чи виділу читальні) *обовязково* у книгарні „Просвіти“ (Львів, вул. Руська ч. 1.).

Дальше пп. ревізори повинні розвести пропаґанду за „внутрішньою позичкою“ для Матірнього Товариства, яка призначена на віддолження „Просвіти“ та уможливить вести просвітню діяльність в цілім краю. Багато кооператив ухвалило підписати ту позичку „Просвіті“, але досі вона не зреалізована. Допильнуванням реалізації тої позички віддадуть пп. ревізори „Просвіті“ велику й цінну прислугу.

Поза вище наведеними справами, вказав ще референт на *кольпортажу* книжок, як на засіб допомоги „Просвіти“ та на закладання при кооперативах бібліотек для членів, щоби в той спосіб зацікавити книжкою якнайширші круги нашого громадянства, починаючи вже від шкільної дітвори. Нині книжка стає у нас вже також „артикулом першої потреби“, як духовий корм для людини, отже й може мати запевнений збут, тільки кооперативи мусять звернути увагу на цей рід „товару“ та мусять його мати в себе постійно на складі.

Про фінансове положення „Просвіти“ та про заходи Гол. Виділу в санаційній акції познакомив зібраних містоголова, д-р *К. Коберський*. Він докладно зясував присутнім пп. ревізорам плян матеріяльного оздоровлення „Просвіти“, апелюючи до всіх людей доброї волі та в першу чергу до всіх кооператорів за співпрацею й допомогою в хосен „Просвіти“. Зокрема вказав на те, що Т-во „Просвіта“ є *символом* українського відродження, як найстарша суспільна *орґанізація*. Не даром слідами Галичини пішли всі інші українські землі, засновуючи у себе „Просвіти“ (1906. р. в Києві, потім на Закарпатті і т. д.).

Мец. Корчинський, як голова конференції, реасумуючи оба реферати, заапелював до зібраної колеґії ревізорів, щоби вони старалися поруч своєї ділової службової праці, пожертвувати бодай „вдовину лепту“ тої праці в хосен „Просвіти“.

В дискусії, що опісля розвинулася, забирали голос пп. Петрів, Біганський, Гаврилко і Касіян. Промовці однодушно признавали доцільність й потребу санаційної кампанії в хосен „Просвіти“ на місцях у часі своїх службових поїздок.

Конференція тревала повних 2 години. Подібні конференції плянує Гол. Виділ „Просвіти“ перевести в найближчому часі також з іншими нашими центральними установами.

З орґанізаційного руху.

ЗВЯЗОК ПОСЛІВ З ВИБОРЦЯМИ.

Посли і сенатори Українського Національно-Демократичного Обєднання відбудуть у червні і липні по всіх повітах віча або довірочні наради. Крім віч і довірочних нарад вводиться нову форму звязку послів і сенаторів з виборцями. Посли й сенатори УНДО у приділених їм повітах постійно раз у місяць прибудуть до повітового міста й виборці можуть зголошуватися до них у всіх справах, в зокрема у справах ріжних зловживань, правної поради, господарських і організаційних.

Посол Кузик:

Перемишляни: в перший понеділок по кожнім першім (перший раз 6. червня ц. р.).

Бібрка: в перший четвер по першім (перший раз 2. червня ц. р.).

Ходорів: у другий четвер по першім (перший раз 9. червня ц. р.).

Жидачів: у першу середу по першім (перший раз 8. червня ц. р.).

Рогатин: у кожну середу крім першої по першім.

Посол Кохан:

Рава Руська: в перший понеділок по першім в канцелярії адв. д-ра Богачевського (перший раз 6. червня ц. р.).

Любачів: у перший вівторок по першім в канц. адв. д-ра Станька (перший раз 7. червня ц. р.).

Чесанів: у другу середу по першім в канцелярії адв. д-ра Мудрецького (перший раз 15. червня ц. р.).

Белз: у вівторок перед першим у Кооперативному Союзі (перший раз 31. травня ц. р.).

Посол Чукур:

Станиславів: у другий четвер по першім в канцелярії адв. д-ра Биха (перший раз 9. червня ц. р.).

Косів: у першу середу по першім у канц. адв. д-ра Ровляка (перший раз 8. червня ц. р.).

Надвірна: в четвер перед першим в канц. адв. д-ра Николайчука (перший раз 30. червня ц. р.).

Зголошення інших послів і сенаторів будуть подані до прилюдного відома в найближчому часі.

Головний Секретаріят УНДО.

ОСТАННІ ВІСТИ

ЛІКВІДАЦІЯ М-СТВА ПРИЛЮДНИХ РОБІТ.

На днях появиться розпорядок президента Польщі про скасування м-ства прилюдних робіт. Ліквідацію переведуть 1. липня.

298.611 БЕЗРОБІТНИХ У ПОЛЬЩІ.

21. травня було в Польщі 298.611 безробітних. У порівнянні з мин. тижнем впала скількість безробітних на 9.027. Безробітних умових робітників було 43 тисяч.

ПОЛЬСЬКІ СТУДЕНТИ ПРОГОЛОСИЛИ СТРАЙК.

У вівторок відбулося на подвірі варшавськ. університету віче студентів. Перед університетом зібрався відділ кінної та пішої поліції, два авта з резервою поліції й гидрант. Поліція розігнала струями води студентів на розі вул. Єрусалимської та Нового Світу.

На вічу студенти ухвалили проголосити на 26. травня страйк у всіх польських вищих школах.

Студент, що бє правилом.

В Єзуїтськім городі у Львові кількох студентів м. н. Козубовський роздавали летючки „Союзу польської демокр. молоді“, що осуджували останні події в політехніці. Гурток студентів противників під проводом Запитовського кинувся на Козубовського та побив його до крови, що аж мусіли взивати ратункову стацію. Студ. Запитовський пояснює, що це Козубовський напав на нього, а він Козубовського бив лише правилом від черевиків.

ГРОШОВА БІРЖА.

На варшавській біржі у вівторок тенденція доляра зніжкова. Оборот доляровими банкнотами 8.85 і пів. 8.85, телеграфічна виплата на Ню-Йорк 8.84. У міжбанкових виплатах девізи на Берлін 2.11.50, у приватних оборотах англ. фунт у готівці 33.10, долярові банкноти 8.86½.

ЛІТВІНОВ У ЖЕНЕВІ.

МОСКВА, 24. V. ПАТ. Нар. комісар закордонних справ Літвінов виїхав через Берлін до Женеви.

НОВИНКИ

— **Футра** до перерібки і переховання приймає **Е. Говикович**, Львів — Домініканська 4. 7—10

— **Де купити** дешево дійсно добрий **годинник, срібні або золоті вироби?** У Івана **Зельтенрайха**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1728 15-30

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорущина 5.** (біля кіна „Апольльо“) поручає по найнижчих цінах, ковдри, матераци і постіль. Переробляє ковдри по 6 зол., матераци по 8 зол. 786 99—100

— **Уневажнена конфіската.** Окружний суд у Львові уневажнив конфіскату „Діла“ ч. 100, заложену городським староством за новинку п. з. „Політичні вязні голодують“, не добачуючи в ній нічого протизаконного.

— **Б. сенатор УНДО п. Василь Бараник перед судом.** До звідомлення з учорашньої розправи проти б. сенатора УНДО п. Василя Бараника вкралася одна неприємна помилка. А саме сказано там, що обвинувачений, збиваючи тези акту обвинувачення, заявив, що висловів, які акт обвинувачення закидає йому, не вживав він, але мабуть б. посол Вислоцький. В інтересі правди зазначуємо, що обв. б. сен. Бараник сказав так: **„Акт обвинувачення закидає мені вислови, які поліційне донесення, що лягло в основу акту обвинувачення проти мене, вкладає в уста б. посла Вислоцького. Щож є правдою?“**

— **„Прагер Прессе“ про „Мистецтво“.** У ч. 137 з дня 20-го ц. м. німецького денника „Прагер Прессе“ находимо дуже прихильну згадку про перше число журналу „Мистецтво“ виданого Асоціяцією Незалежних Українських Мистців: **„Цей перший зшиток відріжняється корисно від усіх дотеперішніх цього роду спроб: його виявування знаменитє, його невисловлене гасло — нова мистецька дійсність. У інформаційній частині найцікавіші нариси про берлінського різьбаря Федора Ємця та паризького маляра Миколу Глущенка. В Ємці пізнаємо сильну мистецьку індивідуальність, що давно виросла понад рівень чисто технічної продукції і висловлюється у формах особистої вражливості. Твори, яких зразки находимо у журналі, вказують на широку ріжноманітність і однакове опанування ріжних родів пластики... Ємець і Глущенко представляють вершки успіху українського мистецтва на чужині... Рідне мистецтво заступлене тут низкою репродукцій радянських малярів і графіків. Матеріял про творчість галицько-українських мистців принесе імовірно найближчий випуск, який повинен би якнайшвидше появитися“.**

— **Спека і шкільна наука.** З огляду на спеку та небезпечні наслідки високої температури для шкільної молоді міністерство освіти наказало, щоби шкільна наука відбувалася при отворених вікнах. В горячі дні програми всяких свят мають бути скорочені а свята спортові і фізичного виховання мають бути так зорганізовані, щоби молодь не перебувала за довго на горячих проміннях сонця. На випадок температури 35° Ц. дирекції й управи шкіл можуть кінчити науку вже в 11 год. передпол., повідомляючи про це шкільну владу.

— **Поліційна ревізія в помешканні посла Кузика.** В часі побуту посла Ст. Кузика у Львові відбулася в його помешкані в Рогатині поліційна ревізія, яка не дала ніякого висліду. За чим шукали, невідомо.

— **Новий український ресторан у Львові.** Відомий наш ресторатор п. Стефан Зелінський відкрив на днях власний ресторан при вул. Чарнецького 10 (бувший ресторан Ноги). Добірна, а до того дешева кухня, ведена під фаховим проводом, повинна вдоволити і найвибагливіших смакунів. Ціна обіду в абонаменті всього 1.20 зол. Сподіємося, що наше громадянство, як львівське, так і приїзше, підтримає новий український ресторан у Львові.

— **Міське дешеве вугілля.** З днем 27. травня урухомлює Міське Апровізаційне Заведення продажу яворжницького вугілля в пльомбованих мішках по 3 зол. за один мішок (50 кг.) вугілля з доставою додому (пивниці). Вугілля це можна замовляти з негайною доставою телеф. ч. 30-67 або купувати безпосередньо від розвозчика.

— **Несподівана смерть пароха.** ПАТ повідомляє з Бродів, що в Пониковиці помер нагло парох о. Петро Гарасимів.

— **Найшли вкрадену дитину.** У Львові при вул. Полтвяній Бічній пропала 2-літня Штернберг. Її вкрали якісь дві жінки, а поліція віднайшла дитину в Бродах у жидівки Каганової при вул. Крупничій ч. 18.

— **Пожежі.** В Поникві (пов. Броди) вибухла пожежа в стодолі Прокопа Гаврелюка. Вогонь перекинувся на сусідні будинки Сильв. Дубини, Микити Скруха та Як. Громяка. Згоріли хати й госп. будинки. Шкоди є на кілька тисяч зол. Підчас рятування попарив собі тяжко обі руки та праву ногу Ілля Гаврилюк. Його відвезли до шпиталю. Пожежа повстала з папіроски, що її кинув Ілько Гаврилюк. — **Фр. Вітошинська в**

ВІДГУКИ ДНЯ.

Кричи Китаю!

Заки зачав кричати Китай, то вже афіші аж ревіли. На кожнім мурі, на кожній дошці — страшна азійська фізіономія з виставучими скулами, широким ротом і випуленими баньками. А на горі назва песи („Кричи Китаю") і автор (Третяков), а на долині де грають і коли.

А потім кричав Китай зі сцени, а більшовики, більшовикомани і тим подібні зміновіхті зі салі. Що який китаєць пчихнув — вони браво, закашлявся — знову, а як заплакав або закляв — тоді аж театр дрожав.

Такого ентузіязму давно не було!

А все те тому, що китайці надумалися врешті висвободитись від окупантів.

Окупанти: англійці, американці, французи, німці і загалом білі. Зайняли телеграф, поставили військо, загорнули в свої руки торгівлю (крім „живого товару", бо це на спілку з китайцями!) і живуть та розживаються. Тому „Кричи Китаю", щоб чути було на весь світ, може цей крик дійде і до сер Мекдональда, першого міністра Його Королівської Величности...

Я покищо не більшовик, але признаюся, що деколи так бив браво, аж руки пухли, аж дивувалися „новошляхівці".

Бо ніби як?!

Автор більшовик, песа більшовицька, а я — „браво"?!

І то не раз, а десять, або й більше.

...„Китай для китайців!"...

...„Вигнати окупантів!"...

...„Вигубити до лаби!"...

...„Забрали нам усе, а нічого не дали!"...

...„Не будемо працювати на чужих!"...

Всім ясно, що я міг при цім бити браво, але як могли наші червоні?!

Раджу їм добре застановитися і на найближчій виставі здержувати розгаданий ентузіязм.

Бо прошу:

Білі забрали китайцям „тільки три незначні" річи: військо, фінанси і комунікацію. Решта все оставили. Жийте, мовляв, своїм життям, продавайте дівчата і амулети, співайте і плачте, загалом — самостійність!

Чи не тхне воно — трошки ближчим сходом, а точніше беручи — Україною?!

Військо, фінанси, комунікація...

Замість капітана корабля поставмо на сцені Муравйова, Шліхтера, чи Кагановіча, замість француженки — Евгенію Бош, замість моряків — панів з ДПУ, а песа вийде — як то кажуть — навпаки.

Коли вже має хто бити браво, то хіба ті, які самостійність України не перестали вважати окупацією... Кожний мусить признати, що їм далеко зручніше.

І то когоб не підставляти під дієві особи!..

А ще одно.

Радянослужний табор має вже вправу в розшифровуванні псевдонімів. Можеб так розпитати, перенюхати, а то й видістати фотографію автора песи Третякова. Чи не криється часом під тим якийсь чорношличник! Далебі пахне тут контрреволюційно-націоналістичним ухилом. А нуж якийсь дотепний гайдамака взяв на бас радянську цензуру!

Випадалоб прослідити, бо справа дуже неясна.

На жаль, довідуюся з газет, що песу зняли з репертуару, бо... тріснула якась загранична линва при кулісах. А шкода! Я хотів порадити нашим театрам, щоби цю штуку спопуляризували.

Вона цікава і по цей бік Збруча.

Галактіон Чіпка.

Карківцях (пов. Копичинці), підпалила свої будинки й повісилася на підрі в горіючій хаті. Зробила це тому, бо її обмануло кількох ошуканців і вона продала все своє майно, а гроші з ними розтратила. Критичного дня Вітошинська мала своє майно передати новому власникові Бушинському. Чоловік Вітошинської живе в Америці. Будинки й тіло Вітошинської згоріли до тла.

— **Поїзд роздавив автобус.** Біля Ворохти особовий поїзд наїхав на залізничій рампі на автобус, яким їхало 4 подорожніх. Поїзд розшарпав зовсім 30-літню австрійську горожанку Рехтер, а тяжко ранив Анну Дзюмаджук. Її відвезли до шпиталю. Два інші подорожні Федор Ілічук і Дмитро Мочерняк тяжко ранені.

— **Жінка або смерть!** Микола Бистраковський у Шманьківцях пов. Чортків убив 21-літну Магдалину Городецьку, завдаючи їй чотири удари в голову. Опісля втік невідомо куди. Причиною було те, що дівчина не хотіла вийти за нього заміж.

— **Обманство з дитиною.** Анна Вуйцік із Суходолу пов. Чортків рішила вимусити від заможного господаря Івана Глушка два морги поля або суму 100 долярів і заскаржила його за аліментацію, мовлячи, що він батько її нешлюбної дитини. В часі розправи вийшло на яву, що Анна не була ніколи матірю а дитину купила собі в Бучачі за 8 зол. від якоїсь Анни Просняк і тим способом шантажувала Глушка. Справою занявся карний суд.

— **Т-во опіки над фаховим шкільництвом.** Під впливом люблинської промислово-торговельної палати, до компетенції якої належать справи Волині, в Луцьку має повстати т-во опіки над фаховим шкільництвом. Звичайно, над польським. На північно-західних землях нема ні одної української фахової школи.

— **„Самогон".** Дня 12. травня ц. р. в Луцьку відбулася конференція в справі сильного розвитку на Волині тайного горільництва. Конференція відбулася під головуванням віцеміністра скарбу Ястржембського й при участи воєводи, презеса скарбової палати, представників судівництва, дирекції лісів, корпусу охорони кордонів і т. д. Віцемін. Ястржембський, вказуючи на величезні розміри тайної продукції „самогону", бачить у цьому сильне обниження почуття переступства. Місцеві ж громадські чинники бачуть причини цього явища з одного боку в гальмуванні по селах протиалькоголевої акції, а з другого боку, в тому, що молодь, позбавлена культурно-освітніх організацій і розумних розваг, мусить виладовувати свою енергію в бешкетах, гулянках, пиятиці й розбишацтві.

— **З „раю" й трактора.** В районі села Майкова на Рівенщині, по той бік кордону, працювали більшовицькі трактори, орючи землю під засів. Інструктор тракторів, переїзджаючи над самим кордоном, нагло зіскочив з машини, перебіг через кордон і віддався в руки сторожі КОП-у. Втечу з большевії пояснив тим, що там панують неможливі умовини життя, які годі витримати. Отак трактори мусіли працювати навіть у день 1. травня, щоб люди не святкували Великодня, який на цей день припадав.

— **Проти більшовицької фільми.** З приводу висвітлення у Відні більшовицької фільми „Пісня про розцвіт", прийшло в одному кіні до великої демонстрації публики. Фільма ображує сильно релігійні почування, представляючи несмачним і драстичним способом переміну церков і монастирів у Радянщині на комуністичні і безбожницькі будинки. Прикликаний комісар поліції сконфіскував негайно фільму і зробив донесення до прокуратури.

— **Довги концерну Крігера.** Із Стокгольму повідомляють, що загальна сума довгів концерну Крігера сягає міліярда шведських корон, з чого 500 міліонів це приватні довги Івара Крігера.

— **Концерт Тітта Руфо відкликаний.** З причини недиспозиції артиста всі заповіджені концерти в Польщі відкликані. За закуплені білети каса звертає гроші.

— **Ширші сходини членок Філії Союзу Українок** на місто і повіт Львів спільно з представниками українського купецтва міста Львова відбудуть дня 26. травня ц. р. в год. 4. після полудня в домівці Союзу Українок, вул. Підвалля ч. 7/I. Численно явитися просить **Виділ.**

— **До відома Українських Повітових Комітетів допомоги безробітним і вбогим** на терені львівської архіепархії. Всі Повітові Комітети Допомоги зволять надіслати нам негайно звіти, (якщо цього досі не зробили): 1) про стан надвишок в натурі і в готівці по день виготовлення звіту, 2) про евентуально вже вислані залізницею підмоги, подаючи день висилки, імя адресата, предмет і скількість. Львів, дня 23. травня 1932. — **За Український Епархіяльний Комітет Допомоги безробітним і вбогим:** † Іван, епископ, голова.

— **Лювенські студенти — позір!** Академічне Душпастирство взиває Студентів Кандидатів на університетські студії в Лювен негайно відповісти карткою або особисто на оці питання: 1) Чи кандидат співає і яким голосом? чи грає і на якому інструменті? 2) Подати дату свідоцтва зрілости. 3) Чи знає, що кошти пашпорту й дороги доходять до 300 зол. 4) Чи готов поїхати до Лювену на курс французької мови з початком серпня і крім оплати 60 зол. за вакаційні місяці доплачувати ще за науку 12 зол. 50 сот. місячно. 5) Справа приняття вже є актуальна. Принятим будуть доручені „карти приняття" з початком серпня. — **о. д-р М. Конрад.**

—o—

З концертової салі.

Шевченківський концерт у Дрогобичі.

Заходом „Дрогобицького Бояна" відбувся в Дрогобичі дня 15. травня ц. р. Шевченківський концерт. Вокальні продукції „Дрог. Бояна", що виповнили львину часть програми, вповні оправдали й цим разом загальну опінію, признану між іншим музичним рецензентом „Діла" з нагоди квітневого концерту, що „Дрогобицький Боян" один з найкращих у краю.

Мішаний хор під умілою й дискретною батутою проф. Пюрка виконав, крім початкового гимну Стеценка „Вкраїно Мати" і кінцевого „Заповіту" Вербицького, мало у нас знані твори, а саме Лисенка „Ой гай мати" та надзвичайно гарну пісню Ревуцького: „Чогож ти почорніло?" Мужеський хор виконав під рутинованою кермою довголітнього дириґента проф. Іваненка два твори Лисенка: „Ой щож бо то за ворон" та „Забіліли сніги". Виведення хорових точок було бездоганне. Оба дириґенти видобули з хорів, які диспонують знаменитим голосовим матеріялом, чимало вокальних ефектів, а зокрема шляхотний звук цілости, вирівнання поодиноких голосів та прецизність ритмічних і динамічних змін.

Солісткою була п. Созанська, якої апариція, милозвучний голос та зрозуміння виконуваних точок (пісні Січинського і Стеценка) викликали щире захоплення публики.

Глибоко обдуману щодо змісту і гарну щодо форми святочну промову виголосив дир. Бараник.

П. Німилович — добрий декляматор; має звучний голосовий орган, добру дикцію і чуття.

Вкінці слід підчеркнути певний і дискретний фортепяновий супровід д-ра Ю. Соневицького.

Загальне враження: під артистичним оглядом — першорядне. На жаль, невелика саля української гімназії світила пустками зі шкодою для неприсутньої публики, бо на концерт варто було піти і то не для самої традиції чи патріотичного обовязку, а для вислухання дійсно мистецьких продукцій.

Н.

Листування Редакції.

М. К. Сколе. Ваш фейлетон дуже цікавий і Редакція бажає його видрукувати. При нагоді загляньте до Редакції, щоби порозумітися щодо речинця друку.

Відозви й комунікати.

ОРҐАНІЗУЙМО СВОЮ ВЛАСНУ ТОРГОВЛЮ!

Поклик до українських купців і покупців.

Нема, а в кожному випадку не повинно бути в нашій суспільности таких скептиків, що сумнівались би в тому, яке величезне значіння, яку практичну досяглість має масова суспільна орґанізація. В сучасному господарському житті орґанізація є одинокою тривкою підвалиною, є одинокою надійною забезпекою кожного почину — конечною умовиною успіху.

Добра, доцільна і цінка орґанізація національної торговлі є богато важніша ніж навіть сам фінансовий капітал, який зрештою цілком оправдано уважається нервом та кровообігом торговлі.

Добре і доцільно зорґанізувати своїх покупців, себто консументів — це значить запевнити своїм купцям-продавцям певну екзистенцію, добре і доцільно зорґанізувати купців-продавців, це значить запевнити свому промислові нормальний розвиток.

А запевнити екзистенцію і розвиток українському купецтву і промисловцям — значить дати хліб і ще дещо до хліба тисячам і соткам тисячів українських родин, значить дати тривку і здорову господарську підвалину поважній частині народу.

Розуміючи вагу доцільної орґанізації національної торговлі, Союз Українок скликує на день 26. травня ц. р. на год. 16. в домівці „Союзу Українок" Підвалля 7. нараду, в якій повинно взяти масову участь українське купецтво як кооперативне так і індивідуальне, українські промисловці та українські покупці — консументи.

Предметом наради буде питання, що треба зробити, щоби українського консумента спрямувати виключно до українського купця-продавця а українського продавця до українського продуцента (промисловця-фабриканта) і не тільки спрямувати, але повязати їх тривкими нерозривними господарськими вузлами і в цей спосіб створити всеобіймаючу орґанізацію продукції, торговлі та консумції, створити цінкий суспільний і господарський національний орґанізм.

Під гаслом „свій до свого по своє" скликуємо отсю нараду. Нарада має устійнити способи реалізації цього гасла. Загальна і консеквентна реалізація цього клича буде поворотною точкою в розвитку української торговлі та українського промислу.

Вагу цієї справи повинен зрозуміти не лише український торговельний та промисловий світ, але повинен її зрозуміти *також український загал.* Доказом цього зрозуміння буде масова участь у нараді.

ЗА ФІЛІЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК
на місто і повіт Львів:

М. Колтунюкова в. р. голова — *М. Мудрикова* в. р. госп. реф.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

В справі жертв для голодуючої Гуцульщини.

Український Повітовий Допомоговий Комітет голодуючій Гуцульщині в Косові оповіщує: В дальшім тягу в користь голодуючих Косівщини вплинули жертви від отсих осіб і установ (в золотих): Каса Стефчика, Серафинці 25, о. М. Романовський, Сопів 5, гром. Руда Сілецька 5, гром. Ясениця Руська 5, Софія Бабякі[illegible]на, Александрів 5, Парох. Ком. Доп., Девятир 20, гр.-кат. Уряд парох., Сновидів 30, Драм. спів. гурток при Народнім Домі в Косові 10, Окружний Комітет в Коломиї 200, О. Плакида, Полупанівка біля Скалату 25, крім того в натурі вагон збіжа з Рогатина, вагон збіжа і барабол[і] з Бродів і Жидачева через Епархіяльний Комітет у Львові. Усім жертводавцям складає Комітет найщирішу подяку. — В попередному виказі жертв в користь Нашого Комітету зайшла між іншими помилка, яку отсим простуємо: виказаних там 10 бочок селедців прислала нашому Комітетови Народна Торговля у Львові, а не як було помилково подано Архиепархіяльний Комітет. — Слід зазначити, що ще перед завязанням Пов. Доп. Ком. в Косові службовики Народної Торговлі у Львові одні з перших вислали до складу Народної Торговлі в Косові квоту 100 зол., яку Дирекція Народної Торговлі в Косові негайно розділила між голодуючих. Директор Народної Торговлі в Косові п. Дутчук являеться одним із господарських референтів Пов. Доп. Комітету. — Комітет розділив на днях два вагони бараболь на насіння для голодуючих і безробітних. — Просимо місцеві Комітети, які займаються висилкою вагонів збіжа чи бараболь до Косівського Комітету, щоби старалися за знижку перевозової тарифи через місцеве староство, бо інакше головно при бараболі товар дарований зовсім не кальклюється. Для приміру подаємо, що за фрахт вагона бараболі з Бродів заплатив наш Комітет 385 зол. льоко Заболотів, а вагон бараболі тамже коштував би около 400 зол. — При виладованню збіжа і бараболі в Заболотові приходить Комітетови з видатною допомогою тамошній парох о. Сулятицький, за що Комітет отсею дорогою складає йому щиру подяку.

Окружний Допомоговий Комітет в Коломиї під проводом о. крилошанина А. Русина співпрацює тісно з косівським Допомоговим Комітетом, підпомагаючи його матеріяльно і завдяки грошевій допомозі в квоті 900 зол. уділеної Косівщині через Окружний Доп. Комітет, міг Пов. Доп. Комітет закупити для голодуючих передсвяточну допомогу. Позатим Окружний Коломийський Комітет веде самостійну допомогову акцію в своїому окрузі, обслуговуючи коломийський і печеніжинський повіт. Супроти цього, що безробіття а вслід за тим голод на Гуцульщині треватиме довше, Пов. Доп. Комітет має в пляні спрямувати допомогову акцію також на вишукання заробітків для безробітного населення, бо доразова дармова допомога не стримає катастрофи на будуче.

В часописах „Неділя" і „Нова Зоря" поміщувано кілька разів алярмуючі дописи та уривки непідписаних листів в справі жахливих форм голоду в Криворівні і браку зрозуміння та невистарчаючої допомоги зі сторони Повітового Доп. Комітету в Косові.

Парох. Комітет в Криворівні бажав би всю допомогову акцію спрямувати у одно тільки село, забуваючи, що Пов. Комітет обділює голодуючих із 24 сіл Косівщини, де число голодуючих і безробітних не є менше а в багатьох випадках більше ніж у Криворівні. Невдоволення Парох. Комітету в Криворівні є для Пов. Доп. Комітету вповні зрозуміле, бо завдяки пресовій акції у вище згаданих часописах до часу заснування Пов. Доп. Комітету усі жертви плили до Криворівні на руки О. Амброзяка, що з хвилею наладнання плянової допомогової акції в цілому повіті мусіло скінчитись. Укр. Доп. Пов. Ком. в Косові дає допомогу для Криворівні на рівні з іншими селами в міру своїх засобів і пропорціонально до числа голодуючих, бо фаворизовання одного села, яке і так досі одержало більше ніж інші села уважає недоцільним.

Уважаємо за свій обовязок подати це вияснення до публичного відома, щоби внаслідок алярмуючих вісток в пресі не ширилася дезорієнтація та недовіря до діяльности Пов. Доп. Комітету.

За Повітовий Допомоговий Комітет голодуючій Гуцульщині в Косові:
о. д-р Лев Скобельський, Ц. Гардецька, д-р Петро Рондяк, Марія Григорцева.

—o—

Дописи.

КАЛУШ. **(Свято „Сільського Господаря").** У 84-і роковини знесення панщини відсвяткувала тутешня Філія „Сільського Господаря" в неділю 15. травня ц. р. свято „Сільського Господаря". Свято це почалося Службою Божою в парохіяльній церкві, де гарну промову виголосив о. Майорчак Михайло. Після богослуження у битком набитій салі Народнього Дому відбулася академія, що почалася хоровою продукцією читальні „Просвіти" у Підгорках. На естраді виднів естетичний емблем „С. Господаря", золотоколосі снопки, коса та серпи на фоні українських килимів. Прегарне вступне слово виголосив посол О. Луцький. Промова його, повна ентузіязму, викликала серед учасників свята велике одушевлення, які й нагородили бесідника гучними оплесками. Після того хор „Калуського Бояна" відспівав три пісоньки: низку лемківських пісень, „Чого мені тяжко" і „Вітер повіває" Кошиця. Потім слідувала вірно віддана п. Королем Іваном декламація І. Франка „Великдень" (з „Панських жартів"). Хор читальні у Підгорках відспівав вязанку стрілецьких пісень, а відтак орхестра читальні у Хотіні відіграла низку мельодій. Свято покінчено інсценізацією „Великих Роковин" І. Франка та відспіванням нац. гимну. Хорами управляли: п. Филипович з Підгорок, п. Бартко з Калуша, а орхестрою п. Гаєвський з Хотіня. Свято „Сільського Господаря" відбулося в нашому місті перший раз, а мало на меті заохотити сільських діячів до сільсько-господарської організації і свою ціль — є надія — осягне. На святі були дир. Ю. Шепарович і пос. В. Кохан. — **Учасник.**

СПОРТ.

Серед львівської А-кляси.

Розгривки за мистецтво А-кляси добігають до півметку. Справу Олд-Боїв остаточно вирішили і пункти добуті й страчені з ними (подібно, як ліговими резервами) рахуються. Табеля по останніх розгривках представляється ось-так:

1) Ревера 5 гор, відн. пунктів 9:1, відн. воріт 9:4.
2) Другий Сокіл 6 гор, в. п. 9:3, в. в. 13:8.
3) Олд-Бої 5 гор, в. п. 6:4, в. в. 11:8.
4. Україна 5 гор, в. п. 5:5, в. в. 14:10.
5) Погонь (Стрий) 5 гор, в. п. 3:7, в. в. 7:11.
6) Білий Орел 5 гор, в. п. 2:8, в. в. 7:12.
7) Чорні І. Б. 5 гор, в. п. 2:8, в. в 3:11.

Україна, яка всціла вирівняти відношення пунктів і добути найбільше воріт, починає регабілітуватися за дотеперішні невдачі і маємо надію, що по змаганнях з Другим Соколом (четвер, 26. ц. м.) і зі стрийською Погонею (неділя, 29. ц. м.) поправить ще краще свою льокату й запевнить собі одно з трьох перших місць у табелі.

В другій групі провадить дальше Світезь, яка не стратила досі ані одного пункту (в неділю виграла з Ресовією 2:1, а не програла як у нас було подано). Має вона 10 п., в. в. 16:8; 2) Лехія 7 п., в. в. 10:2; 3) Польонія 5 п., в. в. 8:11; 4) Ресовія 3 п., в. в. 6:11; 5) Гасмонея 2 п., в. в. 7:12; 6) Погонь І. Б. 1 п., в. в. 2:5.

Україна — Другий Сокіл.

В четвер, 26. ц. м. розіграє Україна на грищі Чорних в год. 15.15 попол. змагання за мистецтво А-кляси з Другим Соколом. Попередять змагання резерв за мистецтво Б-кляси. Білети можна купувати скорше в середу в крамниці „Нар. Торговлі", Ринок 36 (І. партер по 1 зол.).

Степ — Льот.

Змагання за мистецтво Ц-кляси тих дружин відбудуться в четвер, 26. травня, в год. 5.30 попол. на грищі Сокола-Батька.

Ютшня — Степ 3:2 (1:1).

Змагання товариські, бо не прийшов назначений суддя. Степ, який мав цілий час перевагу, не використав аж двох карних. Видців 200. Суддював п. Верхола.

Австрія — Чехословаччина 1:1 (1:1).

Змагання, розіграні в Празі за чашу д-ра Швелі. Австрія мала перевагу, одначе суддя не признав їй других добутих нею воріт. Видців понад 30.000.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 19.V. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 3·40 зол., дня 20. V. і 21. V. 3·30 зол., дня 24. V. 0·00 зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1·20 зол., копу яєць 3·30.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.
Середа, 25. V. год. 7.30 веч. „Чорне Ґето" (ціни найнижчі).
Четвер, 26. V. год. 7.30 веч. „Люди в готелі" (ціни найнижчі).
Пятниця, 27. V. год. 8. веч. „Блукаючий голяндець".

Театр Ріжнородностей.
Вівторок, 24. V. год. 8. веч. „Гав-гав".
Середа, 25. V. год. 8. веч. „Гав-гав".
Четвер, 26. V. год. 8. веч. „Рокеі" (ціни найнижчі).
Пятниця, 27. V. год. 8. веч. „Гав-гав".

Театр Новин.
Середа, 25. травня, год. 8. веч. „Чесна Зузанна".
Четвер, 26. травня, год. 8. веч. „Чесна Зузанна".

Кіна.

АПОЛЬО: Пат і Паташон як винахідники пороху.
КАСІНО: „Любовниця з Тагіті" (Ван Дейк).
КОПЕРНИК: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през Думера.
ЛЕВ: „Коли дзвонила північ" і „Невловима ватага" (Гут Ґібсон).
МАРУСЕНЬКА: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през Думера.
МІРАЖ: „Спокуси Европи", „Дівчина як дикунка".
ОАЗА: „Табу", „Приборкання фліртуючої" (Клара Бов).
ПАН: „Кайдани пристрасти", „На позорищі".
ПАЛЯС: „1980 рік. Подружжа будуччини".
ПАСАЖ: „Ковбоїв тріюмф" (Кен Мейнард), „Шляхом ганьби" (Батицька).
ПРОМІНЬ: „Кров на піску".
СОНЦЕ: „Поліцмайстер Тагеєв".
СТИЛЕВЕ: „Пропавший повітреплав", Пат і Паташон.
УТІХА: „Цілую Твою руку, мадам", „Країна без жінок".
ХИМЕРА: 24 годині з життя жінки.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Програма радіо.

Четвер, 26. травня 1932.

Ляйпціґ (259,3) 16.00, 19.15 Концерт, 21.25 „Ґірльс гезухт" авд., **Братислава** (278,8) 17.30 Словацькі пісні, 18.20 Концерт, **Гільверзум** (298,2) 19.10 „Гофманові казки" оп. Офенбаха, **Бресляв** (325) 20.00 „Айне кляйне Мельоді" вес. авд., **Мілвно** (331,4) 20.30 „Пуритани" оп. Белінія, **Льондон** (356,3) 13.00, 18.35 Концерт, 17.15 Для дітей, 19.40 „Столітній" песа Альварез Квінтеро, **Штутґарт** (360,6) 19.30 Дівча зі Закатляну", 20.00 „Завмерлі очі" оп. Альберя, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.15 Спів, Карін Вільман, **Букарешт** (394,2) 20.00 Спів, Марія Сімону, 20.00 Симф. концерт, **Стокгольм** (435,4) 19.55 Пісні, Ельоф Бенктандер, **Рим** (441,8) 20.45 Концерт, **Бероміністер** (459,4) 20.00 Хор, **Рига** (525,4) 20.20 Пісні Мик. Васілевс, **Мінхен** (532,9) 11.00 Хор віденських хлопців, 15.05 Солісти, **Будапешт** (550,5) 19.30 Опера, **Харків** (937,5) 18.00, 20.00, 24.00 Концерт, 15.00 Концерт для дітей, **Осльо** (1083) 19.30 Шведські пісні, **Калюндборґ** (1153,8) 20.00 „Пімста лилика", оп. Штраиса, **Кенігсвустергаузен** (1634,9) 14.00 Трансм., 15.00 Для дітей, 16.30 Концерт, 17.30 „Реемігрант із Америки", 18.00 Сучасна музика, 19.00 „Образки з СРСР".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 26. травня 1932.

11.58 Астр. час, 12.10, 22.40 Метеор. комунікат, 12.15 Симф. поранок, 14.00 „Лісова справа в Польщі", 14.20, 15.00 Музика, 14.40 „Що чувати, що треба знати", 15.50 Для дітей „Катастрофа муравлиної палати", 16.08 „Спогади з літніх кольоній", 16.20, 16.55 Грамофон, 16.40 „Боже Тіло в звичаях і обрядах", 17.15 „Парки природи в Польщі", 17.40 Куток мови, 17.50 Концерт, 19.00 Всячина, 19.25 „Поляки в Латвії", 19.40 Плекання коней, 19.45 „Відпустова чета" авд., 20.15 Легка музика, пісоньки, 21.55 Літературна чвертьгодина, 22.10 Дуети, 22.45 Спорт, 23.00 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

З дівочої гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша ч. 17 а). Вступні іспити до І-ої й вищих кляс гімназії (давнього клясичного типу) будуть переведені в днях 15—18. червня. До письменних зголошень долучити метрику, посвідку щеплення віспи й посідані шкільні свідоцтва. Вписи переведеться безпосередно по іспитах. Для тих, що кінчать тепер 7-му клясу вселюдної школи отвирається IV-у клясу гімназії гуманістичного типу й переведеться вписи до неї в днях 23—24 червня. — За Управу: **д-р Василь Щурат.**

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.